

இறையியல் கோலங்கள்

வடிவம் - 13

டிசெம்பர்-2000

வண்ணம் - 04

இ
யே
சு
வை
எ
ம்
ந
செ
ய்தி

இறைய்யல் கோலங்கள்

காலாண்டு வெளியீடு

Irai Iyal Kolangal
Tamil Theological Quarterly

VOL : 13

No : 04

December 2000

வடிவம் : 13

வண்ணம் : 04

டிசெம்பர் 2000

புனித சவேஸியார் குருத்துவக் கல்லூரி,
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்,
கிளங்கை.

ஆசிரியர் :

அருள்தீரு. ஜே. நீக்கிலஸ்

துணை ஆசிரியர்கள் :

அருள்தீரு. ச. வி. ப. மங்களராஜா

அருள்தீரு. ப. ஜோ. ஜெபரெட்னம்

நிர்வாகக் குழு :

சகோ. செ. அன்றான்

சகோ. தே. ரவீராஜ்

சகோ. அ. பி. தீருமதன்

சகோ. தே. செல்வராட்னம்

சகோ. ஜே. இளம்பரிதி

சகோ. தா. நிருபன் நிஷானந்

வெளியீடு :

புந்த சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,

கொழும்புக்குத்துறை, யாற்பாணம், கிளங்கை.

(தனிப்பட்ட வீநியோகத்தற்கு மட்டும்)

Editor :

Fr. J. Nicholas

Sub Editor :

Fr. S. V. B. Mangalarajah

Fr. P. J. Jebaratnam

Administrative Board :

Bro. S. Anton

Bro. T. Ravi Raj

Bro. A. P. Thirumahan

Bro. T. Selvaratnam

Bro. J. Mathy Ilamparthy

Bro. T. Niruban Nishanand

Publication :

St. Francis Xavier's Seminary,

Columbuthurai, Jaffna, Sri Lanka.

Tel. No. 021-2482

பெருநடக்கம்

1. ஆசிரியரிடமிருந்து	01
2. இடம்பெயர்வும் கிரீஸ்து பிறப்பும்	02
3. இயேசுவின் அதிசயப் பயணம் யாழ். திருச்சபைக்கு வீடுக்கும் அறைகூவல்	08
4. நற்செய்தி அறிவிப்பின் அவசியம்	12
5. முன்றாம் மில்லேனியத்தில் திருவழிபாட்டில் பண்பாட்டு மயமாக்கலின் அவசியம்	16
6. பங்குப் பணிப் பார்வையில் திருமுழுக்கு அருட்சாதனம்	22
7. இவ்விதழின் இறையியலாளர்	29
8. Synopsis	31

திருக்காலாடூரி

திருமூர்த்தி :

கண்ணப்பரிசீலனை . 1

திருமூர்த்தி : என் தெ வெங்க

திருமூர்த்தி : குழந்தை குத்தீக் குற்றைப்பிள்ளை @ . 2

திருமூர்த்தி : என் தெ வெங்க

திருமூர்த்தி : மூன்றாண்டு பொது கூட்டுரை கூட்டுரை . 3

திருமூர்த்தி : வெட்டுவேடு குத்தீக் குற்றைகளுக்கு

நூல் என்று அழைக்க வேண்டும்.

திருமூர்த்தி : குழந்தை குத்தீக் குற்றைகளுக்கு கூட்டுரை . 4

Editor :

Fr. கிருஸ்தியான் கிழ்ச்சியோவில்லி பாடுஷ்டு . 5

Sub Editor : வியாழாட் கிருஸ்கால்யா புதையை

Fr. S. V. B. Mangalorejah

Fr. P. J. Jebanthy

Administrative Board : தலைமுதல் கீழ்மத்தீரப் பினை பகுதி . 6

Bro. S. Anton பகுதி . 7 பகுதி . 8 பகுதி . 9

Bro. T. Ravi Raj

Bro. A. P. Thirumalai பகுதி . 10 பகுதி . 11 பகுதி . 12

Bro. T. Selvaratnam

Bro. J. Methy Elamparithy

Bro. T. Niruben Nishanand பகுதி . 13 பகுதி . 14 பகுதி . 15

8. Subtopics

Publication :

St. Francis Xavier's Seminary

Columbuthurai, Jaffna, Sri Lanka

Tel No. 021-2482

ஆச்சர்யாட்டம் ரூந்து...

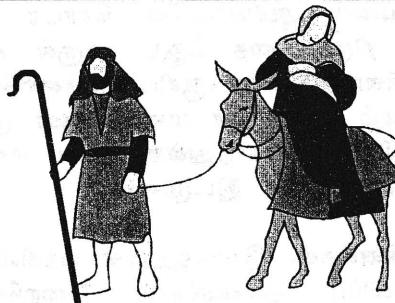
2000-ஆம் ஆண்டிலே இறுதி இதழாக இவ்விதம் வெளிவருகின்றது. மூன்றாவது மில்லே கியத்திலே நம் கால்கள் பதிந்துள்ளன. புதிய பல சவால்கள் எம்மை எதிர்நோக்கியுள்ளன. நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி ஆசியாவிலே தொடர வேண்டு மென்று நம் திருத்தந்தை ஆம் அருள் சின்னப்பர் வலியுறுத்தியுள்ளார். இயேக ஆசிய மண்ணிலே பிறந்த வரலாற்றை நாம் மறக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. பலமறைகள் பிறந்து வளர்ந்துள்ள ஆசிய மண்ணிலே கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு தனி இடமுண்டு.

பல இன்னல்கள், இடையறுகள் மத்தியிலும் நற்செய்தி அறிவிப்பு ஆர்வத்தோடு நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒரு பணியாகும். வறுமை, நோய், போர், பசி, பட்டினி, இடம்பெயர்வுகள் ஆகிய தூர்ப்பாக்கிய நிலைகளிலும் நாம் கிறிஸ்துவை அறிவிக்காமல் இருக்க முடியாது. எனியோர்க்கு நற்செய்தி அறிவிக்க வந்த இயேக பாவிகளை, ஏழைகளை அனாதைகளை ஆதரித்து அன்பு செய்தார்.

கிறிஸ்து பிறப்பு விழா எமக்கு அறிவுறுத்தும் உண்மைகளை உணர்ந்து கொள்வோம். துன்புறும் மனிதனை, பாவப்பிடியில் சிக்குண்ட மனிதனை விடு விக்கவே இயேக இவ்வுலகிற்கு வந்தார். எமது வாழ்வில் இரண்டற்க கலக்க வந்த இயேகவை நாம் முழு உள்ளத்தோடு வரவேற்று அவரைப் பிறருக்குப் பகிர்ந்தனிப்போம்.

ஜே. ரீக்ஷிலஸ்

இடப்பெயர்வும் கிறிஸ்து பிறப்பும்

கிறிஸ்து மனித அவதாரம் எடுத்து, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் நிறைவாகிறது. யூபிலி ஆண்டல் வாழும் பேற்றைந்த நாம் மீண்டும் ஓர் கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவை எதிர்கொள்ள உள்ளோம். எம்மவர்க்கு இடப்பெயர்வுகள், அகதிநிலை வாழ்வு, புகலிட வாழ்வு, புலம்பெயர்ந்த வாழ்வு, நீரந்தர வாழ்வு போலாகிவிட்டது. இந்நிலையில் சொந்த மண்ணிலும், அந்நிய தேச மண்ணிலும் அகதிகளாக, புலம்பெயர்ந்தவர்களாக இடம் பெயர்ந்து, இன்னலுறும் நாம் கிறிஸ்து பிறப்பை மகிழ்வுடன் எதிர்கொள்ள ஆவன செய்வோம். எம்மை மீளாய்வு செய்து, அர்த்தமுள்ள வழிபாட்டில் பங்குகொண்டு வாழ்வை வளப்படுத்துவோம்.

கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவென்றால் மனக் கண்ணில் தோன்றுவது, குடிலும், குழந்தையும், அலங்கார சோடினைகளும், மின்விளக்கும், தீன் பண்டங்களும், புத்தாடையும், கரோல் பாடல்களும், கிறிஸ்மஸ் தாத்தாவும் என்ற ஆரவாரமும்தான். விண்ணகத் தந்தையின் உண்ணத கொடையான குழந்தையை, அவர் அவதார மறைநிகழ்வின் மாட்சியை உணரப் பலருக்கு நேரமிருப்பதில்லை. திருவுப்பாட்டின் மையப்பொருளை ஆழந்து தியானிப்ப தில்லை. இவ்விதம் வருடம் தோறும் கிறிஸ்து பிறப்பு வந்து போகிறது.

“இதோ ஆண்டவருடைய அடிமை உமது வார்த்தையின்படியே, எனக்கு ஆகட்டும்” என அன்னை மரி “ஆம்” என்னும் வார்த்தையால் இறைவார்த்தையைத் தன்னகத்தே ஏற்றாள். வார்த்தை கருவாகி, உருவாகி, மனிதனானார். சிலுவை அடிவரை அன்னை மரி தன் “ஆம்” என்ற பதிலுக்கு பிரமாணிக்கமாய் வாழ்ந்து உடன் இரட்சகியானாள்.

கிறிஸ்தவனின் வாழ்வு வார்த்தையை ஏற்று, சொல்லிலும், செயலிலும் கிறிஸ்துவைப் பிறப்பெடுக்கச் செய்யும் வாழ்வாகும். வருடம் ஒருமுறையல்ல, நாள்தோறும் கிறிஸ்துவுக்கு உலகில் உருக்கொடுக்கும் கிறிஸ்து பிறப்பு வாழ்வாகும். கிறிஸ்து + அவன், கிறிஸ்து + அவன் என மாற்றமடையும் வாழ்வாகும். இதற்கு இடப்பெயர்வு மேலும் அர்த்தம் கொடுக்கும். சூழ்நிலை களை வகுத்துத் தரும்.

எமது சொந்தப் பாவங்களான சுயநலம், ஆடம்பர வாழ்வு, சொகுகப் பிரியம், சோம்பல், பொறாமை, பதவி மோகம், ஆதிக்க வெறி, கருவறையி லேயே கொலைபுரியும் கொடுரோம் போன்றவை மனிதனை கேவல நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டது. இத்தகைய பாவங்களால் இயற்கையே மாறுபட்டு பல்வேறு அனர்த்தங்கள் இன்று நிகழ்கின்றன.

உலக ஆரம்பத்திலேயே முதல் மனிதன் தன் பாவத்தால் புனிதம் நிறைந்த ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டு தூர்த்தப்பட்டு இடம்பெயர்ந்தான். இறைவனின் நேர்முக தரிசனத்தை இழந்தான். “எனவே ஆண்டவராகிய கடவுள் அவன் உருவாக்கப்பட்ட அதே மன்னைப் பண்படுத்த, அவனை ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியே அனுப்பிவிட்டார்” (தொ.நூ. 3:33-34). தன் உரிமையான, நன்கொடையான சொந்தப் பூமியைவிட்டு இடம் பெயர்ந்து, பயந்து, ஒதுங்கி, பாடுபட்டு, பண்படுத்தி, உழைக்கும் நிலை உருவானது. பூமியே சபிக்கப்பட்ட நிலமாக புல்லையும், முள்ளையும், புதர் களையும், களைகளையும் பிறப்பித்தது.

பெற்றோரின் இடப்பெயர்வு, சாபம், பிள்ளைகளையும் தொடர்ந்து. சகோதரன், சகோதரனைப் பொறாமையால் வஞ்சித்துக் கொன்றான். உறவு முறிந்தது, குற்றம் இழைத்த காயீன் ஆண்டவர் திருமுனின்று தூர்த்தப் படுகிறான். “இப்பொழுது உன் கைகள் சிந்திய உன் சகோதரனின் இரத் தத்தைத் தன் வாய் திறந்து குடித்த மன்னை முன்னிட்டு நீ சபிக்கப் பட்டிருக்கின்றாய். அது இனிமேல் உனக்குப் பலன் தராது. மன்னுவகில் நீ நாடோடியாய் அலைந்து தீரிவாய்” என்றார். காயீன் ஆண்டவரிடம்

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை என்னால் தாங்க முடியாததாக இருக்கின்றது. இன்று நீர் என்னை இம் மண்ணிலிருந்து தூர்த்தியிருக்கின்றோ. உமது முன்னிலையினிற்று நான் மறைக்கப்பட்டுள்ளேன். மண்ணுலகில் நாடோடியாக அவைந்து திரிய வேண்டியுள்ளது. என்னைக் காண்கின்ற எவனும் என்னைக் கொல்வானே! (தொ.நூ.5:11-15) மீண்டும் மனிதன் தன் சொந்தப் பாவத்தால் நாடோடி வாழ்வுக்கும், அஞ்சி, அஞ்சி உயிர் வாழும் நிலைக்கும் உள்ளாக்கப்படுகிறான்.

விசுவாசத்தின் முதுபெரும் தந்தை ஆபிரகாமை இறைவன் அழைத்தார். “ஆண்டவர் ஆபிரகாமை நோக்கி உன் நாட்டிலிருந்தும், உன் இனத்த வரிடமிருந்தும், உன் தந்தை வீட்டிலுமிருந்தும் நான் உனக்குக் காட்டும் நாட்டிற்குச் செல்”. ஆகவே ஆபிரகாம் தன் மனைவியுடனும், தமக்குரிய எல்லாவற்றுடனும் எகிப்திலிருந்து நேகேபை நோக்கிச் சென்றார். (தொ.நூ. 27:41-45) புதிய இடத்தில் குடியேறி இறைவனை நம்பி வாழ்ந்தார். தனது ஒரே வாரிசான மகன் ஈசாக்கை இறைவனுக்கு பலியிடும் அளவிற்கு விசுவாசமுடன் வாழ்ந்தார். வானதூதர்களை உபசரித்து, இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த புதிய நாட்டிலும் இறைவனுக்கும், மனிதருக்கும் பிரியமானவராய் வாழ்ந்தார்.

இஸ்ராயேல் எனப் பெயர் கொண்ட தந்தை யாக்கோபுவும் இடம் பெயரும் நிலைக்கு இளமையிலும், முதுமையிலும் உள்ளாக்கப்பட்டார். “தந்தையிடமிருந்து யாக்கோபு பெற்றிருந்த ஆசியை முன்னிட்டு ஏசா அவன் மீது வர்மம் கொண்டு, என் தம்பி யாக்கோபைக் கொண்று போடு வேன். ஏசாவின் திட்டம் பற்றி ரெபெக்கா கேள்விப்பட்டதும், மகனே உடனே கிளம்பி காரானில் உள்ள என் சகோதரன் வலானிடம் ஓடிப்போய், உன் சகோதரன் சீற்றம் தணியும் வரை சிலநாள் அவாடிடம் தங்கியிரு” (தொ.நூ. 27:41-45). வாருங்கள் இஸ்மயேலருக்கு அவனை விற்றுவிடுவோம். அவன் மேல் நாம் கை வைக்க வேண்டாம். குழியிலிருந்து யோசேப்பை வெளியே தூக்கி அந்த இஸ்மயேலரிடம் இருபது வெள்ளிக் காக்கு விற்றனர். அவர்களும் யோசேப்பை எகிப்திற்குக் கொண்டு சென்றனர் (தொ.நூ.37:27-28).

“இதோ எகிப்தில் தானியம் கிடைக்கிறது. நாம் பஞ்சத்தால் சாகாமல் உயிரோடிருக்குமாறு நீங்கள் அங்கு சென்று நமக்கெனத் தானியம் வாங்கிக்கொண்டு வாருங்கள்.” எனவே யோசேபின் சகோதரர் பதின்மரும் தானியம் வாங்கும் பொருட்டு எகிப்திற்குப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். தம்

வயிமரபினர் அனைவரையும் அவர் தம்மோடு எகிப்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். உயிரைக் காக்கும் பொருட்டு கடவுள் உங்களுக்கு முன்னே என்னை எகிப்துக்கு அனுப்பியருளினார். உங்களில் எஞ்சியிருப் போரை பாதுகாக்கவும், பெருமீட்பு செயலால் உங்கள் உயிர்களைப் பாது காக்கவும், கடவுள் உங்களுக்கு முன் என்னை அனுப்பி வைத்தார். என்னை இங்கு அனுப்பியது நீங்கள் அல்ல கடவுள் தாம் (தொ.நுா. 42:1-3,45:5-8).

இன்னும் ஜந்தான்டுகள் பஞ்சம் இருக்கும். இங்கு வராவிடில் நீங்க ஞம் உங்கள் குடும்பத்தாரும் உங்களுக்குள் அனைத்தும் வறியோராய் வாடுவீர்கள். விரைந்து போய் என் தந்தையை இங்கே அழைத்து வாருங்கள் (தொ.நுா. 45:11-13). இவ்வாறு பஞ்சம், பசி, பட்டினி இஸ்ராயேல்கை எகிப்து நாட்டில் இடம்பெயர்ந்து குடியேற வைத்தது. ஏற்கனவே உறவுகளின் வஞ்சலையால் தன் வீட்டை தந்தையைப் பிரிந்து துன்பம் பல அனுபவித்த யோசேப்பை தன் மக்களை பாதுகாக்க இறைவுன் பல வருடங்களாக தயார் செய்து நாட்டின் தலைமைப் பதவியில் வைத்திருந்தார்.

மிதியான் நாட்டில் ஆண்டவர் மோசேயை நோக்கி “எகிப்துக்கு திரும்பிப் போ. ஏனெனில் உன் உயிரைப் பறிக்கத் தேடியவர்கள் எல்லோரும் இறந்துவிட்டனர்” (வி.ப.5:19-20).

ஆண்டவர் தம் அடிமை வீடாகிய எகிப்திலிருந்து எம்மை வெளி யேறச் செய்தார். இன்று ஆண்டவர் தாமே உங்களுக்காக ஆற்றும் விடு தலைச் செயலைப் பாருங்கள். ஆண்டவரே உங்களுக்காகப் போரிடுவார்: நீங்கள் அமைதி யாயிருங்கள். ஆண்டவர் அந்நாளில் எகிப்தியர் பிடி யினின்று இஸ்ராயேலருக்கு விடுதலை அளித்தார்.

சீயோனில் வாழ்கின்ற என் மக்களே, எகிப்தியர் முன்பு செய்தது போல் அசீரியரின் தடியால் உங்களை அடிக்கும் போதும், கோலை உங்களுக்கு எதிராக ஒங்கும் போதும் நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள் : ஏனெனில் இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குள் உங்கள் மேல்கொண்ட கடும் சினம் தணிந்து விடும். அப்பொழுது அசீரியர்களை அழிக்குமாறு அது திசை திரும்பும் (எ.ச. 10:24-25). இஸ்ராயேல் மக்கள் பலஸ்தீனா, அசீரியா ஆகிய நாடுகளுக்கு அடிமைகளாக கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். பல ஆண்டு களின் பின் இடம்பெயர்ந்து அடிமைகளாக வாழ்ந்த அந் நாடுகளில் இருந்து, சிலர் அங்கேயே தங்கிவிட ஏனையோர் சொந்த நாடு திரும்பினார்கள்.

“அஶ்ரீயா, எகிப்து, பத்ரோச, பாரசீகம், எத்தியோப்பியா, ஏலாம், சனோர், ஆழாத்து முதலிய நாடுகளிலும், கடல் தீவுகளிலும் வாழும் மக்களுள் எஞ்சியிருப்போரைத் தம் நாட்டிற்குத் திரும்பக் கொணர்வார். இஸ்ராயேலில் நாடு கடத்தப்பட்டோரை ஒன்று திரட்டுவார். யூதாவில் சிதறுண்டு போனவர்களை உலகின் நாற்புறத்திலும் கூட்டிச்சேர்ப்பார்” (எசயா. 11:11-14).

மேற்காட்டிய நிகழ்வுகள் பழைய உடன்படிக்கையில் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து, சிதறுண்டு வாழ்ந்த சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறது. யாவும் புனிதப்படுத்தும், இறைவனின் திட்டமிட்ட நிகழ்வுகளாகும். இங்கே குறிப் பிடப்படாத வேறு பல நிகழ்வுகளும் இருக்கின்றன.

புதிய உடன்படிக்கையில் கிறீஸ்துவின் பிறப்பே, தன் மணவிட்டு, வேறு இடம் சென்ற ஓர் நிகழ்வுடனேயே இடம் பெறுகிறது. “அக்காலத்தில் அகுஸ்து சீசர் தம் பேராச முழுவதும் மக்கள் தொகையைக் கணக்கிடுமாறு கட்டளை பிறப்பித்தார். அதன்படி சீரிய நாட்டில் குரேனிய என்பவர் ஆளு நாராய் இருந்தபோது முதன் முறையாக மக்கள் தொகை கணக்கிடப்பட்டது. தம் பெயரைப் பதிவு செய்ய அனைவரும் அவரவர் ஊருக்குச் சென்றனர். தாவீதின் வழிமரபினரான யோசேப்பும், தமக்கு மண ஒப்பந்தமான மரியா ணோடு, பெயரைப் பதிவுசெய்ய, கவிலேயாவிலுள்ள நசரேத்து ஊரிலிருந்து யூதேயாவிலுள்ள பெத்தகேம் என்ற தாவீதின் ஊருக்குச் சென்றார். மரியா கருவற்றிருந்தார். மரியா அங்கு இருந்தபொழுது, பேறுகாலம் வந்தது. அவர் களுக்கு விடுதியில் இடம் கிடைக்கவில்லை” (ஹாக். 2:1-7).

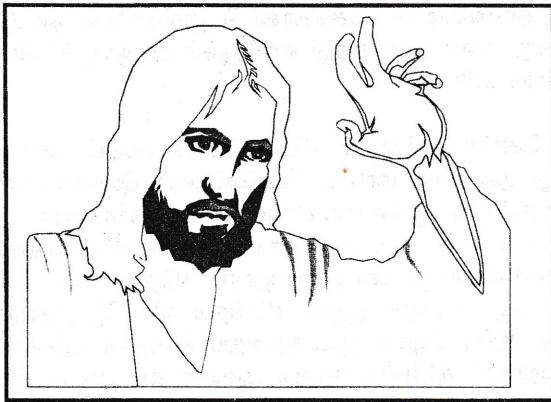
மாடுகள் அடையும் தொழுவத்தில் கிறிஸ்து பிறந்தார். வானுலக தூதர்களின் பாடலைத் தவிர, வேறு எந்த ஆரவாரமோ, ஆயத்தமோ அவர் பிறப்பின்போது இருக்கவில்லை. ஆனால் மற்றுமொரு திடீர் இடப்பெயர்வு இடம் பெற்றது. “நீர் எழுந்து குழந்தையையும் தாயையும் கூட்டிக் கொண்டு எகிப்துக்குத் தப்பி ஒடிச்செல்லும். நான் உமக்குச் சொல்லும் வரை அங்கேயே இரும். ஏனெனில் குழந்தையை ஏரோது கொல்வதற்காகத் தேடப் போகி றான்” என்றார். யோசேப்பு எழுந்து குழந்தையையும், அதன் தாயையும் கூட்டிக் கொண்டு இரவிலேயே எகிப்துக்கு புறப்பட்டுச் சென்றார். ஏரோது இறக்கும் வரை அங்கேயே இருந்தார் (மத. 2:13-15). ஏரோது காலமானதும் ஆண்டவருடைய தூதர், எகிப்தில் யோசேப்புக்குக் கணவில் தோன்றி, “நீர் எழுந்து குழந்தையையும் அதன் தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு இஸ்ராயேல் நாட்டிற்குச் செல்லும். ஏனெனில் குழந்தையின் உயிரைப் பறிக்கத் தேடியவர்

கள் இறந்து போனார்கள்” என்றார். எனவே யோசேப்பு எழுந்து குழந்தையையும் அதன் தாயையும் கூட்டுக்கொண்டு இஸ்ராயேல் நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கு அவர் நாசரேத்து எனப்படும் ஊருக்குச் சென்று அங்கு குடியிருந்தார் (மத். 2:19-23).

தங்கள் சொந்த இல்லிடம் விட்டு, பல மைல்கள் கால் நடையாகப் பயணம் செய்து அன்னை மாரியும், யோசேப்புவும் பெத்தலகேமை அடைந்தார்கள். சத்திரத்தில் ஏழைகளான, சாதாரண மனிதர்களான அவர்களுக்கு தங்க இடம் கிடைக்கவில்லை. குடும் குளிர், காரிருள், தனிமை, வெறுமை நிறைந்த குழவில் கிறிஸ்து மனித அவதாரம் எடுத்தார். மீட்பின் மாபெரும் மறைநிகழ்ச்சி. ஆரவாரமற்ற குழல், நிசப்தம் நிலவிய அமைதி. இதுவே முதல் கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவாகும். தந்தையின் மதிப்பிடற்கரிய பரிசு மனு உருவான இறைமகன் கிறிஸ்துவாகும். அவரை எம்முடையவராக்க வேண்டும்.

இன்றைய இடப்பெயர்வு வாழ்வில் எமக்கென உரிமை பாராட்ட அதிகம் இல்லை. எமது உயிருக்கு உடமைக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. குழந்தை யேசுவின் உயிரைக் காக்க மாரியாளும், யோசேப்புவும் ஒழியது போல், நாமும் பல தடவை ஏறிகிணைக்கும், வான் குண்டுகளுக்கும், துப்பாக்கி ரவுகளுக்கும் பயந்து ஒடினோம். ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். அகதி வாழ்வு, புகவிட வாழ்வு எமக்குத் தொடர்க்கதை. உள்ளத்தாலும், உடலாலும் உடைந்தவர்கள். இது எமது வாழ்வின் நிதர்ச்சனம். ஆனால் எமக்கு, கிறிஸ்து யேசுவின் விகவாச தரிசனம் நிரம்ப உண்டு. இந்த இறை ஒளியின் தரிசனத்தில் அன்பு, அமைதி, அடக்கம், எளிமை, இனிமை, புதுமை, மனித நேயம் கொண்ட கிறிஸ்து பிறப்பை, இறைவன் தந்த மீட்பின் கொடையை, அன்புறும், நன்றியுறும் வரவேற்று மகிழ்வோம். துங்புறும் நம் சகோதரரின் துயர் துடைப்போம். கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரம், எம்மில் மனிதநேயத்தை வளர்த்திட வேண்டுதல் செய்வோம். இறைபரா மயிப்பை நம்பி உயிர் வாழ்வோம் எல்லார்க்கும் கிறிஸ்து பிறப்பு “நல் மனது டையோருக்குரிய அமைதியை” வழங்குவதாக!

**செவ்வி மூக்டவின் சீர்க்கப்பு
(இய்யிப்பற்ற ஆசிரிய)**

இரேயூவின் ஆசியப் பயணம்

யாழ். திருச்சபைத்து வீருத்தும் அறைநூல்கள்

“பலமுறை, பல வழிகளில் முற்காலத்தில் இறைவாக்கினர் வழியாக நம் முதாதையரிடம் பேசிய கடவுள், இவ் இறுதி நாட்களில் தம் மகன் வழியாக நம்மிடம் பேசியுள்ளார்” (எபி.1:1).

தந்தையோடு ஒரே பொருளாய் இருந்த அந்த இறைமகன் இயேகூக்கிறிஸ்து மனித வரலாற்றினாட்டே மனுவரு ஏற்று நுழைந்த மாபெரும் மகிழ்ச்சியூட்டும் நற்செய்தி ஒரு புறமிருக்க மேற்கு ஆசியா மண்ணைத் தம் தொட்டிலாக தொந்து கொண்டது எமக்கு இரட்டிப்பான மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றதல்லவா? பல கலைகளும், பல்வேறு உயிரோட்டமான மத நம்பிக்கைகளும் ஏன்? தன்னிகாலில்லாத விகவாசம் என்னும் கொடையினுடைய விளைநிலமாகிய இந்த ஆசிய மண் புனிதமாக்கப்பட்டது இந்த இயேகவி னுடைய வருகையினால் என்று சொல்லலாம். இயேக பிறந்ததும், வளர்ந்ததும், இறந்ததும், உயிர்த்ததும் மேற்காசியாவின் சிறிய பகுதியாகிய

புண்ணிய பூமியிலே என்பதால், அது எல்லா மனுக்குலத்தின் உறுதியின் உறை விடமாகவும் நம்பிக்கையின் கீற்றாகவும் துவங்குவது உண்மையே. “நம் துன்பங்களை அறியாதவரல்ல நம் தலைமைக்குரு” என்பது போல, எமது மன்னையும் கலை பண்பாடுகளையும் தமது இருப்போடு இரண்டறக் கலந்த இயேசு எமது துன்பங்களையும் போரின் ஆறாத வடிக்களையும் இடம் பெயரவின் இன்னல்களையும் நன்கறிவார். இவ்வாறு சரித்திரத்தில் நுழைந்த இயேசுவின் அருகில் - யிக அருகில் இருக்க கொடுத்து வைத்த வர்கள் நாம் என்பதால் அவரை அறிவிக்கும் பணியும் எமக்கு நெருக்கமா கவே உள்ளது. அதாவது மீட்பின் கருவியாக (Instrument of Salvation) நின்று தனக்கும் மனுக்குலம் முழுவதற்கும் நற்செய்தி அறிவிக்க ஆசிய திருச்சபைக்கு அழைப்பு விடப்படுகின்றது.

ஆசிபாவின் தேவை :

முதலாம் மிலேனியத்திலே இயேசுவின் நற்செய்தி ஐரோப்பா கண் டத்திலும், அதைத் தொடர்ந்த மிலேனியத்திலே அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா கண்டங்களிலும் கிறிஸ்தவம் வேறான்றி கிளை பரப்பியது போல இம் மூன்றாம் மிலேனியத்திலே பார்ந்த எமது ஆசிய பிராந்தியத்தில் மிகப் பொய் விசுவாச அறுவடை ஒன்று மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசர தேவை ஒன்று உள்ளது. (காண். ‘ஆசியாவில் திருச்சபை’ (Ecclesia in Asia) எண் 9) இந்த வகையில் இவ் விசுவாசத்தை கொடுக்கின்ற விதத்தில் ஆசிய பின் புலம் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.

ஆசிய பின்புலம் (Asian Context)

ஆசியாவைப் பொறுத்தவரை, பொருளாதார அபிவிருத்தி நோக்கிலே சில நாடுகள் அபார வளர்ச்சி கண்டிருந்தாலும், ஆசியாவின் பெரும்பகுதி வறுமைக் கோட்டிற்குள்ளும், உள்நாட்டு யுத்தத்தின் சிறைவகைளுக்குள்ளும், வல்லரசுகளின் சுயலாபம் தேடுகின்ற வலிய கரங்களுக்குள்ளும் சிக்கித் தவிப்பது கண்கூடு. உள்நாட்டு யுத்தத்துக்குள்ளே சர்வதிகார ஆட்சி என்றும், சிறுபான்மை மக்களின் உரிமை மீறல்கள் என்றும் அடக்கு முறைகள் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டன.

யாழ் திருச்சபை :

‘ஆசியா’ என்று பரந்த அளவிலே நாம் பார்த்த பின்புலம், யாழ். திருச்சபையிலும் அதிக அளவு செல்வாக்கு செலுத்துகிறது என்று சொன்னால் அதை மறுப்பதற்கில்லை. மரணச் சமவெளிகளிலே விரைந்து கொண்டிருக்கிற இம் மக்களுடைய வாழ்வு இரத்தக் கறைகளினால் சித்திரமாக எழுத ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 40 வருடங்களாகின்றன. பெரும்பான் மையினாரின் இறுகிய ஆளுகைக்குள் மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு கல் வறைகள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த காலத்தை போலவே நிகழ் காலத்திலும் அச்சம், பஞ்சம், பசி பட்டினி, துயரம், இடப்பெயர்வு என துயரச் சங்கிலிகள் நீண்ட வண்ணமே இருக்கின்றன. இக் கட்டத்தில் ‘ஆசியா விள் பின்புலமே நற்செய்தி அறிவிப்புக்கு ஏற்றது’ என்ற திருத்தந்தையின் கூற்று எவ்வாறு சாத்தியமாகும்?

சாத்தியமாகுமா?

சிலுவையிலே கைநெகிழிப்பட்ட இயேசுவுக்கும் மரண நிழல்படுகின்ற நாட்டிலே வாழுகின்ற எமக்கும் இடையே மிகுந்த பொருத்தப்பாடு ஒன்றைக் காணுகின்றோம். இயேசுவின் சிலுவையின் சுமைகளும் அதிகார வர்க்கத்தி னருடைய தொடர்ச்சியான அழுத்தங்களும், மரண பயமும் இரத்தம் சிந்த விளால் அவர் அனுபவித்த வாதைகளும் எமக்கு செவ்வாய் கிரகம் பற்றிய பேச்சுக்கள் போன்றவை அல்லவே. இவை எம் உயிருக்குள் இருந்து விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய உண்மை அனுபவங்களாயுள்ளன. எனவே இலகுவாக - யிக் இலகுவாக இயேசுவை இங்கே நாம் அடையாளம் காணுமுடியும். அதற்கான சந்தர்ப்பங்களும் வாய்ப்புக்களும் எம் முன்னே விரிந்து பரவிக் கிடக்கின்றன.

சந்தர்ப்பம் நழுவ வீடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதா?

இக் காலங்களில் நாம் அனுபவிக்கும் துண்பியல் வேதனைகள் கிறிஸ்துவின் மீதான விகவாச நோக்கில், எந்த அளவுக்கு விளங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது என்பது வினாக்குறியே. காலத்தின் அறிகுறியைச் சாரி யாக புரிந்துகொண்டு இயேசுவின் சிலுவைக்குச் சாட்சி சொல்லாத அது பணிக் குருத்துவத்தினராக இருந்தால் என்ன பொதுநிலை விகவாசி களாக இருந்தால் என்ன யாவருமே இத் தவற்றுக்கான பொறுப்பை

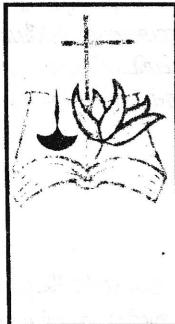
ஏற்கவேண்டியிருக்கிறது. நாம் இதுவரை இழந்துவிட்ட உயிர், உடமைகளும் சிந்திய இருந்தமும், அழுது வடித்த கண்ணாரும் இடப்பெயர்வுகளும் வீண் போய்விட்டதோ என என்னத் தோன்றுகிறது. துன்பச் சுமைகளை இயேசு தாங்கிக் கொண்டபோது அவரடிமிருந்த மனநிலை எம்பிடிமில்லை என்றால், நாம் இயேசுவை அறிவிக்கும் அரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கைநழுவு விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமா?

முடிவாக

“கடவுள் நம்மை எவ்வாறு அன்பு செய்தாரென்றால், தம் ஒரே பேறான மகனையே அனுப்பும் அளவுக்கு கடவுள் உலகின் மேல் அன்பு கூர்ந்தார்” (யோவா. 3:17). மனுக்குலத்துக்கு அவ்வளவு நெருக்கமாக வந்த இறைவன், இன்னும் ஒருபடி உயர்ந்து ஆசிய மன்னில் பிறந்தது நாம் பெற்ற வரப்பிரசாதமே. அநீத ஆசிய திருச்சபைக்குத் தான் இன்று இயேசுவை அறிவிக்க ஒரு விசேட அறைப்பு விடப்படுகிறது. குறிப்பாக, யுத்தம் காரணமாக குருதி யினால் மன் சிவந்து பசி, பட்டுனி, வறுமைக் காயங்கள் என்பவற்றால் உடைந்துபோன மக்களுக்கு நம்பிக்கையின் ஒளியாகிய இயேசுவை அங்கு வாழும் திருச்சபை அறிவிக்க கடமையும் உரிமையும் பெற்றிருக்கிறது என்ஸாம்.

அநுச்சநில. எஸ். அநுச்சங்கம்

(தீயரக்கீர்கன்)

நற்செய்தி அறிவிப்பின் அவசியம்

நற்செய்தி என்பது :~

நற்செய்தி என்ற சொல் கிரேக்க மூலமான “எவாங்கேவியோன்” என்றதிலிருந்து மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டதாகும். இச் சொல்லானது வரலாற்று ஓட்டத்தில் பல பொருட்களைத் தந்து நின்றாலும்; பின்னர் இறையியலுடன் தொடர்புபெற்று விளங்கலாயிற்று. அதாவது மங்களாச் செய்தி, வெற்றிச் செய்தியைக் குறிப்பதற்கும், வழிபாட்டில் “எவாங்கேவியா” என்ற பிரயோகம் கோயிலில் நிறைவேற்றப்பட்ட நன்றிப் பலியைக் குறிப்பிட்டது. “எவாங்கேவியோன்” என்ற சொல்லிற்கு இணையான ஆங்கிலச் சொல் GOSPEL அதாவது GOD + SPELL என்றும், இது ‘நல்ல படிப்பினை’ எனப் பொருள்பட்டது. தமிழிலே மகிழ்ச்சியான மங்களகரமான செய்தியைக் குறிக்கும். அதாவது “நற்செய்தி” என்பதாகும்.

நற்செய்தி தோற்றிய பின்னணி :~

நற்செய்தி நூல்கள் தோன்றுவதற்கு மூன்று படிமுறை வளர்ச்சிகளை இறையியல் அறிஞர்கள் முன்வைக்கின்றனர். முதலாவது படிமுறையில், வரலாற்று மனிதர் கிறிஸ்து பலஸ்தீனாவில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை, யூத குல வரலாற்று ஆசிரியர் ஜோசேபஸ் ஃப்பிளேவி யுஸ் (கி.பி. 37-100). இயேசு ஒரு ஞானி; அவர் பல அருங்செயல்கள் புரிந்து வரவில்லை.

தவர்; சிறந்த தபோதகர்; அவரை யூதப் பொரியோர்கள் சிலுவையில் அறைந் தனர்; அவர் மரித்து மூன்றாம் நாள் உயிர்த்து; சீடர்களுக்கு காட்சி கொடுத் தார் என்று சீடர்கள் கூறுகின்றார்கள் என்றார்.

டாசிடஸ் என்ற உரோமை வரலாற்று அறிஞர்; கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ் தவர் என்ற பெயரை; திபோயிஸ் காலத்தில் போஞ்சு பிலாத்து அதி காரத்தில் பாடுபட்ட கிறிஸ்துவிடமிருந்து பெற்றனர் என்று விளக்கு கின்றார்.

இரண்டாம்படி நிலையில், இயேசு விண்ணேற்பு அடைந்த செய்தி மிக வேகமாகப் பரவின. மக்கள் தங்கள் உள்ளத்தின் உந்துதலால் இயேசுவை நினைவு கூர்ந்தனர். சிலர் புதுமைகளையும், வேறுசிலர் பாவிகளுடன் இயேசு பழகிய முறையையும், இன்னும் சிலர் கோவிலிலே வியாபாரிகளை விரட்டியதையும், மேலும் சிலர் அவரில் விளங்கிய வல்ல செயல்களையும், மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர். இவ்வாறு வாய்மொழியாக இயேசுவைப் பற்றி மக்கள் கூறிய கருத்துக்களையும், மறைதூதர்கள் தமது அனுபவங்களையும் பழைய ஏற்பாட்டுச் சம்பவங்களுடன் நினைவுபடுத்தினர். இவ்வாறு மறைத் தூதர்களினதும், மக்களினது படிப்பினைகள் பார்ம்பரியங்களாக வளர்ந்தன.

மூன்றாம்படி நிலையில், ஆதிக் கிறிஸ்தவக் குழுமங்களின் வாழ்க்கை முறையில் நற்செய்தியாம் கிறிஸ்து நானும் மஹந்து கொண்டே இருந்தார். இச் சூழ்நிலையில் பாரம்பரியங்களை நினைவுகூரவும், வரும் தலைமுறையினருக்கு அறிவிக்கவும் வேண்டிய தேவை ஏற்படவே இவை நற்செய்திகளாக எழுத்து வடிவம் பெற்றன.

நாம் பெற்ற அறைப்பு :~

இயற்கையின் உன்னியக்கத்தில், இதயங்களின் அடியாழத்தில் வாழ் வின் வரலாறு மையத்திலிருந்த ஊறிப் பெருக்கெடுத்து உவகை பொங்க, உலகையெல்லாம் நிரப்பப் பொங்கி வழியும் பாற்குடம் போல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது இறையருள். படைப்பின் பின்னணியில் படைத்தவனே நிற்கின்றான். இயல்பும், இறையருளும் ஒன்றையொன்று தொட்டு நிற்பவை மட்டுமல்ல, ஒன்றையொன்று தொடங்கி வைப்பவை. இறைவனைக் காண, அவரது குராலைக் கேட்க, அவரது அன்பு எத்தகையது என அறிய, எமது விச வாசம் உண்மையுள்ளதாக உயிர்பெற, தம்மையே சிலுவையில் தானம் செய்த சிறந்த தியாகமதை, அந்த அன்பின் உச்சத்தை நாம் அனுபவிப்பதும்,

அதனை உலகம் உய்யக் கொடுப்பதும் நாம் பெற்ற அழைப்பின் மகத்துவமும், சிறப்புமாகும். பெற்றதைக் கொடுப்பதே பேரின்பம் தருவதாகும்.

சீடர்கள், அப்போஸ்தலர்கள் வழியில் :~

எம் பெருமான் இயேசு ஏழ்மைக் கோல வடிவெடுத்து, பாருலக மாந்தர் களின் பாவமாசகற்ற, பரம பிதாவின் சித்தம் நிறைவேற உயிருள்ள செய்தி யாய் உலாவந்த உண்மைக் கடவுளின் சாயலைக் கண்ணாரக் கண்ட, அனு பவித்த சீடர்கள், அப்போஸ்தர்கள், “யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வைய கம்” என துணிந்தார்கள், தொடர்ந்தார்கள், பகிர்ந்தார்கள் நற்செய்தியை. இறைவனின் வார்த்தை விழுந்து, விசுவாசம் என்னும் விளைவைத் தரும் நல்ல நிலங்கள் இருக்கம், அன்பு, ஈகையால் நிறைந்தன. எந்த அளவுக்கு நாம் மனிதப் பண்புகளை ஆழப்படுத்துகின்றோமோ, உணர்வுகளை வளர்க்கின் றோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் இறையருளையும் நாம் அறிய முடியும்.

நற்செய்தி அறிவிப்பு நம் அனைவருக்கும் சுமத்தப்பட்ட பொறுப்பு அல்ல. எமக்குக் கிணக்கப்பட்ட ஒரு கொடை. சுமைகள் வலுக்கட்டாயமாகத் தணிக்கப் பெறுவதை ஆனால் கொடைகள் நம்மை பணி செய்து தூண்டு பழையீட்டாகும்.

மனமகிழ்வுடன் செய்யவேண்டிய பணி :~

இறை குடும்பத்திலே இணைந்த நாம் யாவரும் நற்செய்திப் பணி செய்ய உரித்துடையவர்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது நிலைகளிலிருந்தே நற்செய்திப் பணியை ஆற்ற வேண்டும். நற்செய்தியை வாழும்போது நாம் எம்மை அறியாமலே “நற்செய்தி” ஆகின்றோம். “நீங்கள் என் சீடர்கள் என்று மற்றவர்கள் ஈறும்படியாக வாழுங்கள்” என்று இயேசு சொன்னார். அவ்வாறு நாம் வாழ்கின்றோமா? நாம் அனைவரும் எம்மைப் பார்த்துக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இது. மனமகிழ்வோடு நற்செய்திப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அதனை வாழ்வார்களாகவும், கொடுப்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். சின்னப்பர் “நற்செய்திப் பணியாளன்” என்று தம்மை பெருமையுடன் அறிமுகப்படுத்துகின்றார் (உரோ.1:19, எபேசி.3:7).

உரத்து ஓலிக்க வேண்டும் :~

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனின் பணியென்று உரத்து ஓலிக்கபட வேண்டும். இல்லையேல் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் உள்ள கடமையாக அது கருதப்படும். நற்செய்தி வாழப்படும்போது அறி

விப்பது இலகுவாகும் நற்செய்தியை வாழப் பயிற்றுவிப்பது ஆன்மீகப் பணி யாளரின் முதலும், முக்கியமுமான கடமையாகும். காலத்தின், இடத்தின் தேவையை உணர்ந்த செயற்படக்கூடிய மனப்பக்குவம் எம் எல்லோருக்கும் வரவேண்டும். கிறிஸ்தவ விழுமியங்களை வாழ முனையும் போது கிறிஸ்து அறிவிக்கப்படுகின்றார்; நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகின்றது.

நற்செய்தி என்பது மறைத்துதார்களினதும், ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களி னதும் விகவாச அறிக்கையின் இறையியல் விளக்கம் என்பதே பெரும் பாலான மறைநூல் வல்லுநர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள ஒன்றாகும். கிறிஸ்து எக்காலத்துக்கும் உரியவர். எந்தச் சூழ்நிலையில் உள்ளவனையும் தன் ணோடு உறவுகொள்ள அழைப்பவர். எனவே வளர்ந்து வரும் விவிலிய ஆய்வு களைக் கையாண்டு, இயேசுவின் நற்செய்தியை ஆழ அறிந்து திருச்சபையின் படிப்பினைகளுக்குப் பொருந்துவதாக இன்றைய மனிதனின் மொழி யில் அவனின் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப நற்செய்தி வழங்குவதே பலன் தருவ தாகும்.

மனிதனை வழிப்படுத்துவதே நற்செய்தி :~

உலகைப் பற்றி கவலைப்படாத விகவாசம், விகவாசம் பற்றிக் கவலைப்படாத உலகை உருவாக்குகின்றது. வாழ்வு ஆழ்ந்த வாழ்வாக வேண்டும். அந்த வாழ்வே உண்மையான மனிதனை உருவாக்கும். அன்பு, அறிவு, கடமை, நன்றி, நீதி, நம்பிக்கை, தூய்மை, வாய்மை, ஈகை, பக்தி இவை போன்ற விழுமியப் பண்புகள் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். அப்போதே விகவாச வாழ்வு உண்மையாகின்றது. உயிர்பெறுகின்றது. மனிதன் எந்தள வுக்கு நல்ல உணர்வுகளையும், பண்புகளையும், அவை வழி தன் வாழ்வையும், இருப்பையும் ஆழப்படுத்துகிறானோ அந்த அளவுக்குத் தான் இறையுற்று நீர் தன் வாழ்வு முழுவதும் வந்து பாய வழி வகுக்கின்றான். இதனைச் செய்ய மனிதனை வழிப்படுத்துவது தான் நற்செய்திப் பணியாக அமைய வேண்டும்.

இயேசு யார்? என்ற கேள்விக்கு ஒவ்வொரு தலைமுறையும் உலகம், மனிதன், இறைவன் என்பவற்றைப் பற்றி, அது புரிந்து கொண்டுள்ள என்னாங்களின் அடிப்படையில் பதிலளிக்க வேண்டும் என்று, நற்செய்திப் பணி பற்றி இறையியல் அறிஞரான வியோனார்டு போலிப் என்பவர் கூறுவது நோக்கத்தக்கதாகும்.

திரு. அன்றார் பிற்றர்
(பயிற்சீபெற்ற ஆசிரியர்)

உசாத்துணை நூல்கள் :- மறையருவி 1985 ஏப் - யூன்

- மறையருவி 1978 ஏப்ரல்

மூன்றாம் மில்லேனியத்தில் திருவழிபாட்டில் பண்பாட்டு மயமாக்கலின்

அவசியம்

முன்னுரை :

இன்று நாம் புதியதோர் மில்லேனியத்திற்குள் தடம் பதித்து புதிய எதிர்பார்ப்புக்கள், புதிய கனவுகள், புதிய ஏக்கங்கள், புதிய ஆசைகளோடு நடைபயிலத் தொடங்கவிட்டோம். புதிய மில்லேனியத்தில் விடியலுக்காய் காத்திருக்கின்றோம். ஆனால் இன்னமும் இரத்தக் களாரிதான் சடலங்களைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலையில் எம்முடைய வழிபாடும் வணக்கங்களும் அந்நிய கலாச்சாரத்தோடும் பண்பாட்டோடும் தொடர்பு பட்டிருக்க முடியாது, ஏனெனில் அது எம் மக்களின் மனங்களிலிருந்து அந்தியப்பட்டுவிடும். மாற்றாக எமது தாய்நாட்டில் எமது மண்ணில் நடக்கின்ற போர்ப் பண்பாட்டுச் சூழ்மையுக்களை மையப்படுத்தி அதன் துண்பங்களில் பங்கெடுக்க வழிகோலுவதோன்றாக மாற்றப்பட வேண்டும். அப்பொழுது தான் எமது திருவழிபாடு முழு அர்த்தம் பெற்றுவதோடு, மக்களால் அன்பு செய்யப்படுகின்றதாகவும் மாற்றப்பட முடியும்.

திருவழிபாடு கிறிஸ்தவ வாழ்வின் மையமும், ஊற்றும், சிகரமுமாயுள் எது. இது கடவுளையும் மனிதனையும் இணைக்கின்றதொரு பாலம். இவ்வழிபாட்டில் கிறிஸ்துவின் மீட்பின் மறைபொருள் நினைவு கூரப்படுகின்றது. இன்று கடவுள் பக்தியும் அவரை வழிபட வேண்டுமென்பதும் நம்மிடம்

இயல்பிலே இரத்தத்தோடு கலந்த, பண்பாட்டோடு பின்னிப் பிணைந்த தொன்றாகிவிட்டது. எனவே இத் திருவழிபாடு அர்த்தமுள்ளதாகவும், உணர்வு பொங்கவும், மண்வாசனை கமழுவும் கொண்டாடப்பட வேண்டுமா யின் அது எமது பண்பாட்டிற்கும், மொழிக்கும், கலாச்சாரத்திற்கும் அவற்றின் பின்னணிக்குமேற்ப மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். மேற்கத்தையதில் பிறப்பெடுத்து வளர்ந்த திருவழிபாடானது உலகின் பாகங்களுக்கு பரவிச் செல்லுகின்ற வேளையில் அந்தந்த மக்களின் பண்பாட்டிற்கும், கலாச்சாரத் திற்கும் ஏற்ற முறையில் திருத்தியமைக்கப்படுகின்றபோது திருவழிபாடு மக்களால் அன்பு செய்யப்பட்டு, பயனளிப்பதொன்றாக மாறுகின்றது. இத்தகைய தொரு மண் மயமாக்கவிற்கு வடிகால் அமைத்துத் தந்தது இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமாகும். எனவே விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியும், மேலைத்தேயநாகரீகங்களும் அவற்றின் அழுத்தங்களும் அதிகரித்து வரும் இக் காலத்திலே திருவழிபாட்டினை எமது சொந்த பண்பாட்டிற்கமைய மாற்றலாமென இச் சிறிய கட்டுரையில் எழுத முன்னகின்றேன்.

திருவழிபாடு:

திருவழிபாடு என்பது விகவாசிகள் அனைவரும் கிறிஸ்துவோடு இணைந்து இறைத்தந்தைக்கு செலுத்தும் வழிபாடாகும். மீடியாத்தோர்டேயி என்ற சுற்றுமடலில் திருத்தந்தை 12ஆம் பத்திநாதர் திருவழிபாட்டைப் பற்றி இல. 20ல் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். “திருவழிபாடு என்பது திருச்சபையின் விகவாசிகள் சமூகம் தமது ஸ்தாபகரும், மீட்பரும், தலைவருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடு இணைந்து அவர் மூலமாக இறைத்தந்தைக்கு செலுத்தும் ஒரு பகிரங்க வழிபாடாகும்.” இம் மண்ணக திருவழிபாடு விண்ணக திருவழிபாட்டிற்கு முன் சுவையாக அமைகின்றது. திருப்பலி, திருப்புகழ் மாலை, திருவருட்சாதனங்கள் என்பன திருவழிபாட்டின் உட்கூறுகளாகும். இத் திருவழிபாட்டினுடோக நாம் இறைவனை மகிழைப்படுத்துவதோடு, எம்மையும் புனிதப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றோம். மேலும் கிறிஸ்துவின் குருத்துவப் பணியின் தொடர்ச்சியே திருவழிபாடாகும். எனவே இவ் வழிபாட்டினை எமக்கு விளங்கக்கூடிய முறையில் அமைக்க வேண்டியது அவசியமான தொன்றாகும்.

பண்பாட்டு மயமாக்கல் :

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்திலே அதன் கலாச்சார பின்னணியிலே கிறிஸ்தவ விகாசம் உட்புகுவதும் (ஓன்றாகுவதும்) சேர்ந்து கொள்வதுமே பண்பாட்டு மயமாக்கல் ஆகும். ஏ. ஆர். குலோரியூஸ் என்பவரின் கூற்றுப்படி திருவழிபாட்டில் பண்பாட்டு மயமாக்கல் அல்லது மண்மயமாக்கல் என்பது கத்தோலிக்க திருச்சபை ஒரு கலாச்சாரத்தில் உட்புகுத்தப்படுகின்ற ஒரு படிமுறை வளர்ச்சி என்று கூறலாம் என்கின்றார். தாய்த் திருச்சபை தனது விகாசத்தை வெளிக்கொணரவும், வழிபாட்டை ஒப்புக்கொடுக்கவும் பண்பாட்டுக் குறியீடுகள் தேவையாக உள்ளது. திருச்சபை ஒரு மண்ணிலே ஊன்றிக்கொள்ள வேண்டுமாயின் அம் மண்ணின் கலாச்சாரத்தை அறிதல் கட்டாய தேவையாகவுள்ளது. கிறிஸ்தவம் பல்வேறு இனத்து மக்களின் பண்பாடுகளையும், தனிப்பட்ட அருங்கொடைகளையும், தனித் தன்மைகளையும் தன்னுள் ஈர்த்துக்கொண்டு அவற்றை தனதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப் போதுதான் அம்மக்களின் அகவணர்வில் கிறிஸ்தவம் மிக ஆழந்த முறையில் பதிய முடியும். திருவழிபாட்டின் உட்பொருள் அப் பண்பாட்டிற்கு ஏற்ற முறையில் வெளிப்படவேண்டும். இதனால்தான் பண்பாட்டு மயமாக்கலை ஒரு படிமுறை வளர்ச்சி என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

பண்பாட்டு மயமாக்கலுக்கு உயிர்கொடுத்த 2ஆம் வத்திக்கான் சங்கம் :

மக்களுக்கு அதிக பயனளிக்காத, மக்கள் நலன் கருதாத உரோமை வழிபாட்டு முறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே பல திருத்தந்தையாக்களால் முன்வைக்கப்பட்டாலும், சீர்திருத்த உணர்வுகள் சரியானவை அவை மதிக்கப்பட வேண்டியவை என்ற உணர்வோடு திருவழிபாட்டைச் சீர்திருத்தவும், மாற்றியமைக்கவும் அத்துடன் இறைமக்கள் தேவைகளை நிறைவெச்சியவும் வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு 1962 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 11 ம் திகதி திருத்தந்தை 23 ஆம் அருளப்பர் இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத் தைக் கூட்டினார். அப்பொழுது மூடிவைக்கப்பட்டிருந்த யன்னல் கதவுகளைத் திறந்துவிட்டதோடு, பழைய, அந்நிய, அர்த்தமறந காற்று வெளியேறி புதிய, பண்பாடும், மண்வாசமுமுடைய காற்று உட்புக பெருந்தொண்டு புரிந்தார். இதனால் திருவழிபாட்டினைத் திருத்தியமைக்கவும், தழுவியமைக்கவும் வழி பிறந்தது. இங்கே மக்கள் திருவழிபாடுகளைப் பார்ப்பவர்கள் என்னும் நிலை மாற்றப்பட்டு பங்கேற்பவர்களானார்கள். மேலும் திருவழி

பாட்டிலே மக்கள் உணர்வழுர்வமாகவும் பண்பாட்டுப் பற்றோடும், மண் வாசனையோடும் பங்கேற்க வழி அமைக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமே காலத்தின் குறிகளை உணர்ந்து திருவழிபாட்டை பொருளூள்ளதாக மாற்றியமைக்க உதவிடும் “திருவழிபாடு” என்ற முதல் கொள்கைத் திரட்டை வெளியிட்டு திருவழிபாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கு முழு வாய்ப்பை வித்தது. திருமறை நூல் உண்மைகளின்படி சிறிஸ்துவின் மறைபொருள் கொண்டாட்டத்தை எமது கலாச்சாரத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப மாற்றி யமைக்கக் கூடிய புதிய சுகாப்தத்தை நோக்கி எம்மை அழைக்கின்றது.

பண்பாட்டு மயமாக்கலின் அவசியம்:

திருவழிபாடு இயற்கையாகவே உள்ளூர் மக்களால் உணர்வழுர்வமாக, எனிதில் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக, வாழ்வில் அனுபவிக்கக் கூடிய தாக அமைய வேண்டுமோயின் அது அந்த மக்களின் வாழ்வின் அனுபவமாக மாற்றப்பட வேண்டும். நற்செய்தியின் தூய்மையான ஒளி ஒவ்வொரு நாட்டு லும், வழிமாபிலும் பிரகாசிக்க வழிகோல வேண்டும். இரண்டாம் வத்திக் கான் சங்கத்திற்கு முன்னர் ஐரோப்பிய காலனித்துவ நாடுகளுக்கு மினன றியார் சிறிஸ்தவத்தை அறிமுகப்படுத்தியபோது மக்கள் சமயத்தையும், திருவழிபாட்டையும், மறைக்கோட்டாடுகளையும் விளங்க முடியாமல் இருந்தார்கள். அவர்கள் மனமாற்றத்துடன் திருமுழுக்குப் பெற்றாலும் உரோமை வழி பாட்டிலிருந்து தூர இருப்பதாக உணர்ந்தார்கள். திருவழிபாடு இலத்தீன் மொழியில் நடக்க, அடையாளங்கள், சடங்காசாரங்கள் ஐரோப்பிய கலாச்சாரத்தில் இருந்தால் மக்கள் வழிபாட்டில் முழுமையாகப் பங்கேற்க முடிய வில்லை. இதனால்தான் 2ஆம் வத்திக்கான் சங்க ஏட்டில் திருவழிபாடு பற்றிய கொள்கைத் திரட்டு இல. 38 இவ்வாறு கூறுகின்றது. “உரோமை வழி பாட்டு முறையின் அடிப்படையான ஒருமைப்பாட்டைப் பாதிக்காத முறையில் பல்வேறு குழுவினருக்கும் மண்டலங்களுக்கும், மக்களுக்கும், சிறப்பாக நற்செய்தி அறிவிப்பு நாடுகளில் வாழ்வேருக்கும் ஏற்றாற் போல், முறையான வேறுபாடுகளைப் புகுத்தவும் தமுவியமைக்கவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.” எனவே எமக்கென்று ஒரு இனம், மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு இருக்கின்றபோது அந்நிய வழிபாட்டில் மூழ்கி எழுவது முறையானதல்ல என்னும் கருத்து பலரிடம் எழுந்தது. சிறப்பாக தற்போதைய பாப்பரசர் இரண்டாம் அருள்ப்பர் சின்னப்பர் தன்னுடைய மடலாகிய “ஆசியாவில் திருக்கபை” (Ecclesia in Asia) ல் பின்வருமாறு கூட்டிக் காட்டுகிறார். பல இன, மத, பண்பாட்டினைக் கொண்டுள்ள ஆசியாவிலே இன்றும் சிறிஸ்தவமானது அந்தி

யமானதொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. காரணத்தை ஆராய்கின்ற போது கிறிஸ்தவமானது ஆசிய மண்ணின் பண்பாட்டிற்கும், பழக்கவழக்கங்களுக்கும் ஏற்றதாக அமையாமையே என்று கூறலாமென்கிறார். ஆகவே வேகமாக மாறும் இன்றைய உலகத்தோடு திருவழிபாடும் மாற்றம் பெற வேண்டும் எனப் பலரும் விரும்புகின்றார்கள்.

வழிபாடு வாழ்வோடு ஒத்ததாகவும் இன்றைய மனித சவால்களை எதிர்கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனவே திருவழிபாட்டில் முழுமையாகவும், உணர்ந்தும், செயல்முறையிலும், பங்குகொள்ள உதவுவது திருச்சபையின் கடமையாகும். இதற்கு சிறந்ததொரு ஊடகம் பண்பாட்டு மயமாக்கல் என்றால் அது மிகையாகாது.

நிறைவாக :

எமது பிறப்புரிமையாகிய வழிபாட்டில் பண்பாட்டு மயமாக்கல் அவசியம் என்றுணர்ந்து, அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டும்? என அறிந்து கொள்வோம். சமுதாயப் பழக்கத்தைக் காட்டும் கலாச்சார அடையாளங்கள் பாரம்பரியமானவை, அவற்றை வழிபாட்டில் அறிமுகமாக்குவோம்.

திருப்பலிக் கொண்டாட்டத்தை எவ்வாறு எம் பண்பாட்டிற்கேற்றதாக ஆக்கலாமென்கையில் குருவும், பீடப் பணியாளரும் பண்பாட்டிற்கேற்றப் படையணிந்துவர, எமது பண்பாட்டு நடனங்கள் மூலமாகவோ அல்லது கவிகள் மூலமாகமோ குருவையும் மக்களையும் பீடத்தை நோக்கி அழைத்து வரலாம். நுழைவாயிலில் அணைவரையும் ஆராத்தி, பொட்டு வைத்து ஆவயத்தினுள் அனுப்பலாம். இது தமிழின் வரவேற்கும் பண்பை வழிபாட்டில் காட்டுகின்றது. தமிழ் பண்பாட்டிற்கேற்றப் பண்தந்த பலன்களை அர்த்தமுள்ள காணிக்கைகளாக்கலாம். அத்துடன் திருப்பலிப் பாடல்களில் வீணை, நாதஸ்வரம், மிகுதங்கம், தவில் போன்றவற்றைப் பாவிக்கலாம். இவ்வாறு திருப்பலியை எம் மன் வாசனையடையதாக்கலாம்.

திருமண சடங்கில் பண்பாட்டு மயமாக்கல் பற்றி சிந்திக்கையில் திருமண தம்பதியினர் விசேட பொருட்களால் அமைக்கப்பட்ட மணவறையில் அமர்ந்திருக்க, திருப்பணியாளரும் ஏணையோரும் மணவறையைச் சூழ இருக்க திருமண சடங்கினை அமைக்கலாம். வேட்டி, சால்வை, கூறைச் சேலை அணிவதனை திருப்பலிக்கு வெளியே நடத்தாமல், இவற்றை

அணிந்து கொண்டே திருப்பலியில் பங்கெடுப்பது பண்பாட்டிற்கும் திருவழி பாட்டிற்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவினைக் காட்டுவதாக அமையும். அத்துடன் ஆராத்தியெடுத்தல், பொட்டு வைத்தல், பள்ளீர் தெளித்தல், மாஸல மாற்றுதல், மோதிரம் மாற்றுதல், தென்னம் பாளையை கட்டவிழ்த்து விரிய வைத்தல், தம்பதியினர் குத்துவிளக்கேற்றல், அக்கினி முன் சம்மதம் செய் தல், ஒருவருக்கொருவர் பால், பழம் பரிமாறல், பெற்றோரிடம் ஆசீர் பெறுதல் போன்றவற்றையும் திருவழிபாட்டுக் கொண்டாட்டத்துடன் இணைக்கும் போது திருமண நிகழ்வு அதிக அர்த்தமுள்ளதாகவும், பண்பாட்டுடன் தொடர் புடையதாகவும் அமையும்.

திருமழுக்கு, முதல் நற்கருணை, உறுதிபூசுதல் கொண்டாட்டங்களின் போதும் அருட்சாதனங்களை பெறுவோர் பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப உடையணிந்து திருவருட்சாதனத்தை பெற்றுள்ள முடியுமானால் தங்களின் பெற்றோர், ஞானப் பெற்றோரின் ஆசீராயும் அனுமதியையும் பெறலாம். பின்பு அவர்கள் அருட்சாதனங்களைப் பெறும் வேளையில் நட்டுவேம், நாதஸ்வரம் மூலம் எழுப்பப்படும் கெட்டி மேள இசையையும் சேர்க்கும் போது எம் பண்பாட்டில் திருவருட்சாதனங்கள் முக்கியமடைவதை வெளிப்படுத்துவதோடு அதனைப் பெறுவார்கள் உற்சாகமும் உறுதியும் பெறுவார்கள்.

ஆகவே கீழைத்தேய கலாச்சார அம்சங்களை வழிபாட்டில் இணைத்து, அதன் புனிதத்தை மதித்து, மக்கள் தம் சொந்த மொழியில், கலாச்சாரத்தில் இறைவனோடு வழிபாட்டில் ஜக்கியமாக வழி அமைப்போம். கிறிஸ்தவம் பரவத் தொடங்கி 400 ஆண்டுகளைக் கடந்த பின்பும் அந்திய கலாச்சாரத் திற்குள் திருவழிபாட்டினைப் புதைத்து வைக்காமல் எம் சொந்த மண்ணில் அதனை விடைத்து சூடிய பலனைப் பெற திருவழிபாட்டினை எம் மன்மய மாக்குவோம்.

அருட்சகோ. ச. சத்தியராஜ்
முனிஞ்சு இறையியல்

பங்குப் பணிப் பார்வையில்

திருமுழுக்கு அருட்சாதனம்

முன்னுரை

மனிதவாழ்வு பல்வேறு பருவங்களால் ஆனது. ஒருவரது உடல் வளர்ச்சிக்குப் பருவத்திற்கேற்ப உணவு தேவைப்படுகிறது. அது போன்றே ஆன் மீக வாழ்விலும் மனிதனுக்குப் பல பருவங்கள் உள்ளன. ஓவ்வொரு பருவத் திலும் அவர்களுடைய ஆனம் வாழுவக்கேற்ப அருள் தேவைப்படுகின்றது. இந்த அருள் வழங்கும் சடங்கு முறைகளை திருவருட்சாதனங்கள் என்றும் அருள் அடையாளங்கள் என்றும் அழைக்கின்றோம். அதாவது கண்ணால் காணப்படும் அடையாளங்கள் வழியாக கண்ணால் காணமுடியாத அருளைக் குறித்துக் காட்டுபவை ஆகும்.

இந்த வகையில் இன்றைய அருட்சாதனக் கொண்டாட்டங்களைப் பார்க்கின்ற பொழுது வெறுமனே வெளிக்கொண்டாட்டத்தில் முடிவடையும் ஒன்றாகவே தென்படுகின்றது. விசேடமாக திருமுழுக்குக் கொண்டாட்டம் என்பது வெளி ஆடம்பரங்களுடன், தொட்டியுடன் மட்டும் நின்றுவிடக் கூடாது.

விசேடவிதமாக குழந்தைகளின் திருமுழுக்குச் சடங்கிலே, குருவானவர், பெற்றோர், ஞானப்பெற்றோர் என்பவர்களது பொறுப்பு மிகவும் முக்கியமானதொன்றாக இருக்கின்றது. எனவே சகல தரப்பினரும் தங்கள் பொறுப்புக்களை உணர்ந்து அதற்கேற்ப செயற்பட்டால்தான் திருமுழுக்கு என்னும் அருட்சாதனம் பயனுள்ளதாக அமையும்.

1. திருமுழுக்கன் முக்கூத்துவர் :

திருமுழுக்கு நீரினாலும் தூய ஆவியினாலும் மனிதர் புதுப் படைப் பாகி, கடவுளுடைய மக்கள் என அழைக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, கடவுளுடைய மக்களாகவே மாறிவிடுகின்றனர். திருமுழுக்கு என்ற அருட்சாதனம் கிறிஸ்தவ வாழ்விற்கு ஒரு மூலைக்கல்லாக இருக்கின்றது. எவ்வாறு ஒரு குழந்தையின் உடல் வளர்ச்சிக்கு தாய்ப்பால் அத்தியாவசியமானதாக இருக்கின்றதோ, அதேபோல் ஒரு மனிதனுடைய ஆன்மை வளர்ச்சிக்கு திருமுழுக்கு அத்தியாவசியமானதொன்றாக இருக்கின்றது. இந்த அருட்சாதன வழிபாடுகள் இரண்டு வகையாக இருக்கின்றது. ஒன்று குழந்தைத் திருமுழுக்கு, மற்றையது வளர்ந்தோர் திருமுழுக்கு.

திருமுழுக்கு என்ற அருட்சாதனம் இன்றி எந்தவொரு அருட்சாதனங்களும் பெறமுடியாது. அத்தோடு திருமுழுக்கு என்ற அருட்சாதனம் இன்றி கிறிஸ்தவ குடும்பத்தினுள் நுழைய முடியாது. இது கிறிஸ்தவ வாழ்வுக்கு தொடக்கமாக அமைகின்றது. சிறப்பாக கூறினால், திருமுழுக்கு நமது விகவாச. வாழ்விற்கு அடிப்படையான திருவருட்சாதனம். விகவாச வாழ்வு திருமுழுக்கில் இருந்துதான் தொடங்குகின்றது. அதாவது நாம் கடவுளோடும் திருச்சபை என்னும் இறைமக்கள் சமுகத்தோடும் கொண்டுள்ள ஆழமான உறவு திருமுழுக்கிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. எனவே திருமுழுக்கு இல்லையேன் விகவாச வாழ்வு என்பதே இல்லை.

அத்தோடு நாம் ஏற்கனவே மனிதர்களாகப் பிறந்திருந்தாலும் திருமுழுக்கு வழியாக தூய ஆவியின் ஆற்றலால் கிறிஸ்து இயேகவுக்குள் மீண்டும் பிறக்கின்றோம். அதாவது விகவாச வாழ்விற்குப் பிறக்கின்றோம். கடவுளின் பிள்ளைகளாக மாறுகின்றோம். இதுவே திருமுழுக்கு வழியாக தூய ஆவியானவர் நமக்கு அருளும் புதுப்பிறப்பு அல்லது மறுபிறப்பு ஆகும். இந்த இருவகைப் பிறப்பும், நாம் திருமுழுக்கில் பெறும் ஓரே பிறப்புத்தான். “இத்தகைய பிறப்பை அடைந்தாலன்றி நாம் கடவுளுடைய அரசில் நுழையு, முடி

யாது” என்கிறார் புனித யோவான். அவரது கருத்துப்படி கடவுளுடைய அரசு என்பது கிறிஸ்து யேகவில் விகாசம் கொண்டு வாழ்வதைக் குறிக்கிறது. எனவே ஆவியின் வல்லமையால் பாவங்கள் கழுவப்பெற்று, கிறிஸ்துவில் விகாசம் கொண்டு புதுவாழ்வைத் தொடங்க திருமழுக்கு இன்றியமையாதது.

1. திருமழுக்க ஹஸ்பரட்டின் பேரது பரவுக்கப்படும் அடையர் எங்களும் அலர்ஜின் லணக்கங்களும்:

திருமழுக்குக் கொண்டாட்டத்தின்போது நம் தலை மீது ஊற்றப்படுகின்ற நீர், தலை மீது பூசப்படுகின்ற திரு எண்ணெய் (கிறிஸ்மா) கையில் கொடுக்கப்படும் எரியும் திரி, அணிவிக்கப்படுகின்ற வெண்ணிற ஆடை ஆகிய அடையாளச் செயல்கள் புதுவாழ்வைப் பற்றி நமக்குத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றன.

1. திருமழுக்கு நீர்:

நீர் அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மைப் படுத்துவது போல திருமழுக்கு நீர் பாவங்களைக் கழுவி நம்மைத் தூய்மைப் படுத்துகின்றது. எனவே நாம் பாவமின்றி வாழ எம்மை அழைக்கின்றது.

2. திரு எண்ணெய் :

கிறிஸ்மா என்னும் திரு எண்ணெய் பூசுவது திருநிலைப்படுத்தலைக் குறிக்கின்றது. அதன் வழியாக நாம் கடவுளின் பிள்ளைகளாக அர்ச்சிக் கப்பட்டோம். திருச்சபையின் உறுப்பினர்களாக இணைக்கப்பட்டோம். கிறிஸ்துவின் பணிகளைச் செய்யும் உரிமையையும் கடமையையும் பெற்றுக் கொண்டோம்.

3. எரியும் திரி :

இருளை அகற்றி ஒளியைத் தருகிறது எரியும் திரி. அதுபோல திரு மழுக்கின் போது கிறிஸ்துவின் ஒளியை உள்ளத்தில் பெறுகின்ற ஒவ்வொரு நபரும் நன்னெறியில் வாழ்ந்து ஒளியின் மக்களாகத் திகழ அழைக்கப்படுகின்றனர்.

4. வெண்ணிறஆடை :

இது தூய்மையின் அடையாளமாகும். புதுவாழ்வின் அடையாளம். எனவே திருமுழுக்கின் மூலமாக கிறிஸ்துவை இறைமக்கள் ஆடையாக அணிந்து கொள்கிறார்கள். எனவே தூய உள்ளத்தோடு வாழ்வேண்டும் என அழைத்து நிற்கின்றது.

திருமுழுக்கு வழிபாட்டில் யண்புத்தப்படும் ஒவ்வொரு அடையாளமும் கிறிஸ்தவன், கிறிஸ்தவன் என்ற புதுவாழ்விற்கு அழைத்துச் செல்கின்றது.

5. திருமுழுக்கு அநுசாரதனத்தோடு இரு பண்ணியர்கள் பண்ணி

திருமுழுக்கு அருட்சாதனத்தை நிறைவேற்றுவதிலே பங்குப் பணியாளருக்கு முக்கிய கடமையும். பொறுப்பும் உண்டு. குழந்தைத் திருமுழுக்கைப் பொறுத்தவரையில் குழந்தைகள் அதற்குப் பொறுப்பானவர்களால். மாறாக, குழந்தைகளின் பெற்றோரும், ஞானப் பெற்றோருமே பொறுப்பான வர்கள் ஆவர். எனவே பங்குகளிலே பல்வேறு வகைப்பட்டவர்கள், அதாவது படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள், இறை விசுவாசமுள்ளவர்கள், இறை விசுவாசமற்றவர்கள் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்டோர் உள்ளனர். எனவே குழந்தைகளின் எதிர்கால விசுவாசத்தை வளர்ப்பதில் பெற்றோருக்குள்ள கடமைகளை பொறுப்புக்களைத் திறம்பட எடுத்துரைப்பது பங்குப் பணியாளரின் பணியாகும். அத்தோடு ஞானப் பெற்றோரையும், குழந்தையின் பெற்றோரையும் திருவழிபாட்டிற்கு ஆயத்தப்படுத்துவது குருக்களின் கடமையாகும். அத்தோடு பங்கில் உள்ள மக்களின் நலனிலே அக்கறையுள்ளவராக விசேஷமாக அவர்களின் ஞானஸ்நான வாழ்வின் பிரமாணிக்கத்தின் மட்டில் அக்கறை உள்ளவராக இருக்கவேண்டும். இன்னும் திருவழிபாட்டிற்கு ஒவ்வொருவரையும் நல்லமுறையில் ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும். விசேடமாக திருமுழுக்குச் சடங்கு மிகவும் முக்கியமானது என்பதை மக்களுக்கு விளங்கவைப்பது பங்குப் பணியாளரின் கடமையாகும்.

அத்துடன் திருமுழுக்குச் சடங்கு பங்கு மக்கள் அனைவரும் பங்கேற்கும் விதத்தில் அமையுமாக இருந்தால் மிகவும் சிறப்பாக அதனுடைய தனித்தன்மை விளங்கும். இன்று அநேகமாக நடைமுறைச் சிக்கல்களால் திருப்பலிக்குப் புறம்பாகவும், எல்லா மக்களும் பங்கேற்கும் வசதியற்ற நிலையிலும் நடைபெறுவதால் இந்தத் திருவருட்சாதனத்தினுடைய கனாகனத்தை மக்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. இதை மிகவும் சாதாரண நிகழ்வு என்ற

நிலையில், உணர்வில் மக்கள் வாழ்வதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே இச் சடங்கை மிகவும் கருத்துள்ள விதத்திலும் திருமுழுக்கின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் விதத்திலும் நடத்துவது பங்குப் பணியாளரின் பணியாகும். வார்ந்தோர் திருமுழுக்கிலே திருமுழுக்கு எடுப்பவரில் மிகவும் காரிசனை உள்ளவராக இருக்கவேண்டும். அதாவது அவர் விகவாசத்தில் எவ்வாறு வாழ்கின்றார், உண்மையாக விகவாசத்தில் வாழ்வாரா என்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு உரியமுறையில் உள் ஆயத்தங்கள் செய்யிப்பது பங்குப் பணியாளரின் பணி யாகும்.

4. பெற்றோரின் பண்ணிய ஆயத்தமுர்

குழந்தைகள் திருமுழுக்கைப் பொறுத்தவரை பெற்றோரின் பங்கும் பணியும் மிக முக்கியமானது. குழந்தைகளை இறைவிகவாசத்தில் வளர்க்கும் பணி பெற்றோரையே சாரும். இன்று திருமுழுக்குக்கு சடங்கை பெற்றோர் ஓர் ஆட்ம்பா விழாவாக நடத்திவிட்டு அத்துடன் நின்றவிடுகின்றனர். அத் தோடு இவர்களுடைய வாழ்க்கை விகவாசத்திற்கு முரணாக இருக்கின்ற பொழுது குழந்தையும் அவ்வாறான போக்கிற்கு ஆளாகுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பெற்றோர் குழந்தைகளுக்காக எடுக்கின்ற உறுதிப் பாட்டை மறந்து விடுகின்றனர். எனவே குழந்தைகளுக்கு திருமுழுக்கு கொடுக்க முன்பு பெற்றோரை நன்கு ஆயத்தப்படுத்த வேண்டிய தேவை யுண்டு. அதாவது அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன என்பதை விளங்கப் படுத்த வேண்டும். குழந்தைகள் திருமுழுக்கு என்றால் என்ன என்பதை போதிக்க வேண்டும். அத்தோடு அவர்களுடைய ஆன்ம நிலையை உணர் வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்யக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கவேண்டும். வழிபாடுகள் பற்றிய முழுமையான கருத்தை விளங்கப்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறாக பெற்றோரை ஆயத்தப்படுத்துகின்ற பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகள் பற்றிய நல்லுணர்வுடன் சடங்கில் பங்கெடுக்கவும், வாழ்க்கையில் பிள்ளைகளை விகவாசத்தில் வளர்ப்பதற்கும் பெரிதும் தூண்டுகோலாக இருக்கும். இவர்கள் குழந்தையின் பெயரால் விகவாச அறிக்கையிட்டு குழந்தைக்கு திருமுழுக்கை அளிக்கும்படி கேட்பார்கள்.

5. சூனாப் பெற்றோரின் முக்கீழ்த்தலம்

குழந்தைகளுடைய ஆண்ம வளர்ச்சிக்கு பெற்றோருக்கு அடுத்தபடி யாக இருப்பவர்கள் ஞானப் பெற்றோராகும். இவர்கள் திருச்சடங்கின் போது பிள்ளைகளுடைய விசுவாச வாழ்விற்கு தாங்கள் பொறுப்பு என்று உறுதி யளிக்கின்றனர். இவர்கள் குழந்தையை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து வளர்க்கப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்கள். குழந்தைகள், கிறிஸ்தவ வாழ்வில் வளர் சாதகமான சூழ்நிலையையும் போதுமான ஞானப் பயிற்சிகளையும் அளிக்க வேண்டியது இவர்களது கடமையாகும். ஆனால், இன்று இவர்களுடைய பங்கு கொண்டாட்டத்துடன் நிறைவெடக்கின்றதாக அமைகின்றது. அத்தோடு ஞானப் பெற்றோரை தெரிவுசெய்கின்ற பொழுது பிள்ளையுடைய விசுவாச வளர்ச்சிக்கு உதவிசெய்ய முடியாதவர்களைத் தெரிவுசெய்கின்ற தன்மையும் இருக்கின்றது. சிறப்பாகக் கூறின் வெறும் புகழுக்காகத் தேடுகின்ற ஞானப்பெற்றோர் வெளிநாடுகளில் இருந்து இங்கு பெயர் கொடுத்து பதிவுசெய்கின்ற ஞானப்பெற்றோர் கொண்டாட்டத்திற்கு மட்டும் உரிய ஞானப் பெற்றோராக இருக்கின்றனர்.

இவ்வாறான நிலைகளில் இருந்து விடுபட்டு ஞானப் பெற்றோர் குழந்தைகளின் ஆண்மீக வளர்ச்சியிலே இறுதிவரை ஊன்றுகோலாக இருக்கின்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அத்தோடு ஞானப் பெற்றோருக்கும் தகுந்த ஆயத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது அவர்களின் ஆண்ம நிலையைப் பற்றி உணர்ந்துகொள்வதற்கும், அவர்களின் கடமைகளைப் பற்றி உணர்ந்து கொள்வதற்கும் ஆயத்தங்கள் செய்யவேண்டும். மேலாக ஞானப்பெற்றோர் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தில் கட்டப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

6. திருமுழுக்கப் பற்றிய இறையிலை கநத்து

திருமுழுக்கு கிறிஸ்தவ வாழ்வின் தொடக்கமாக அதாவது கிறிஸ்தவ வாழ்விற்கு நுழைவாயிலாக இருக்கிறது. எல்லாப் பாவங்களையும் (ஜென்ம பாவம், கர்ம பாவம்) கழுவித் தூய்மையாக்குகின்றது. திருமுழுக்கின் மூலமாக தண்ணீராலும் தூய ஆவியாலும் புதுப்பிறப்பு அளிக்கப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு ஆகிய பாஸ்கா மறைபொருளில் பங்கேற்று, பாவத்திற்கு இறந்து புதுவாழ்வுக்கு உயிர்த்தெழுச் செய்கின்றது. திருமுழுக்கு பெற்ற அனைவரையும் கடவுளின் கலீகாரப் பிள்ளைகளாக மாற்றுகின்றது. மேலும் கிறிஸ்துவின் மறையுடலாம் திருச்சபையின் உறுப்புக்களாக நம்மை மாற்றுகின்றது. “நாம் எல்லோரும் ஒரே தூய ஆவியால் ஒரே உடலாம் இருக்கும்படி திருமுழுக்குப் பெற்றோம்”

(1கொரி.12:13) என்று தூய பவுல் கூறுகின்றார். அத்தோடு தூய பேதுரு கூறுவது போல “நீங்களோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனம் அரச குருத்துவத் திருக்கூட்டம் பரிசுத்த குலம். இறைவனுக்குச் சொந்தமான மக்கள்” (பேதுரு 2:9). யேசுவின் அரச குருத்துவத் திருக்கூட்டத்தில் பங்கேற்கச் செய்கின்றது. மேலும் அரச குருத்துவத்தில் பங்கேற்ற ஒவ்வொருவரும், கிறிஸ்துவின் போதிக்கும் பணி, புனிதப்படுத்தும் பணி, வழிநடத்தும் பணி ஆகிய முப்பணிகளிலும் பங்கேற்கின்றார்கள்.

7. முடிவுக்கு

“நீங்கள் போய் எல்லா இனத்தானரயும் சீடராக்குங்கள் பிதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவியின் பெயரால் திருமுழுக்குக் கொடுங்கள்” (மத். 28:19) என்ற கிறிஸ்துவின் போதனைகளுக்கு ஏற்ப திருமுழுக்குச் சடங்குகள் இறை பணியாளர்களால் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எனவே இந்தத் திருமுழுக்கு எனும் அருள் அடையாளம் ஏனைய அருள் அடையாளங்களுக்கு நுழைவாயிலாக அமைகின்றது. எனவே இத் திருமுழுக்கினைப் பெறுவதற்கு ஆழமான விகவாசமும் ஆயத்தமும் தேவையானதாகும். குழந்தைகள் திருமுழுக்கைப் பொறுத்தமட்டில் அது பெற்றோரின் ஆழமான விகவாசத்தில் தங்கி உள்ளது. எனவே பெற்றோர், ஞானப்பெற்றோர் அனைவரும் தகுந்த முறையில் ஆயத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்தோடு பணியாளர்கள் இவர்களின் விகவாசத்தைத் தூண்டுவதற்கு எல்லா வகையிலும் வழி வகைகள் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறாக முழுமையான ஆயத்தத்துடன் இத் திருச்சடங்கு நடைபெறும் பொழுது இறைவனின் அருளிலே முழுமையாகக் குழந்தை வளர்வதற்கு தூண்டுதலாக இருக்கும்.

பல்வேறு நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் இருப்பினும் குழந்தைகளுக்கு விகவாச வாழ்வை ஊட்டுவதில் பின்னிற்கக் கூடாது. இதுவே இயேசுக் கிறிஸ்து விரும்புகின்ற திருமுழுக்காகும்.

அருட்சர்கா. சீ. பிரதியபாலன்
மற்றொர்.

இவ்விதமின் இறையியலாளர்

புனித அவரேலியு அகுஸ்தினார் (354 - 430)

திருத்தந்தையர் காலத்துத் தத்துவ, இறையியல் ஆசிரியர்களுள் மிக வும் பெருமையாகப் பாராட்டிப் பேசப்படுகின்றவர் புனித அவரேலியு அகுஸ்தி னார். இவர் 354 ஆம் ஆண்டு வட ஆபிரிக்காவில் (இன்றைய Tunisia) தகாஸ்தே என்ற இடத்தில் நவம்பர் 13 ஆம் திகதி பிறந்தார். இவருடைய தாய் மொனிக்கா ஒரு புனிதர். இவருடைய தந்தை பற்றிசியல் ஒர் அவிசு வாசி.

புனித அகுஸ்தீனார் தனது 17வது வயதில் சட்ட மேற்படிப்பிற்காக கார்தேஜ் நகரம் சென்றார். அங்கே உண்மை, ஞானம் போன்றவற்றை அறிய ஆர்வம் கொண்டு தத்துவ சித்தாத்தங்களின் மேல் தனது கவனத்தை செலுத்தினார். இதனால் பல அஞ்ஞான கொள்கைகளினால் ஆட்கொள்ளப் பட்டு ஒழுக்கக்கேடான வாழ்வை வாழ்ந்தார். இதன் விளைவால் அடே யோடாருஸ் என்ற குழந்தைக்குத் தந்தையானார். இவரது மனமாற்றத்திற் காக இவரது தாயார் இறைவனிடம் தொடர்ந்து மன்றாடினார்.

புனித அகுஸ்தீனார் உரோமாபுரியில் ஆசிரியராக பணிபுரிந்த வேளை புனித அம்புரோசியாரின் மறையரைகள் இவரது உள்ளத்தை ஊடுரு வினா. ஒரு நாள் தனிமையில் இருந்தபோது ‘எடுத்து வாசி’ என்ற அற்புதக் குரலைக் கேட்டு புனித பவுலின் திருமுகங்களை எடுத்துப் படித்தார். தனது பாவத்திற்காக மனம் வருந்தி மனமாற்றம் பெற்றார். 387 ஆம் ஆண்டு தனது 33 ஆம் வயதில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். 388 ஆம் ஆண்டு தகாஸ்தே நகரில் சில நண்பர்களுடன் துறவற வாழ்வை வாழ்ந்தார். 391 ஆம் ஆண்டு குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 395 ஆம் ஆண்டு ஹிப்போ நகர ஆயராக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இவர் தனது முதலாக வயதில் நோயற்று 430 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 28 ஆம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

புனித அகுஸ்தினார் தமது பணிவாழ்வில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை பாதுகாக்க பல வழிகளில் உழைத்தார். தப்பறையான கொள்கைகளை எதிர்த்து பல நூல்களை எழுதினார். இவர் ஓர் பிரபல்யமான மறையுரைஞர். இவரது மறையுரைகள் ஆழமான இறையியல் கருத்துக்களை கொண்டது. இவரது மறையுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு இன்று நூல்களாக காணப்படுகின்றன. இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் பலர் இறையியல் கருத்துக்களை முன் வைத் தனர். ஆனால் இவரது இறையியல் உள்ளுணர்வுகள் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கவை. இவரது இறையியல் கருத்துக்கள் இன்றும் இறையியல் கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

இவரது ஆக்கங்கள் சில ...

1. கடவுளின் நகரம் (City of God)

இந்நூல் மிகவும் பிரபல்யமானது. இவரது எணைய நூல்களுக்கு அடிநாமமாக இருக்கின்றது. இதுவரை எழுதப்பட்ட இறையியல் வரலாற்று நூல்களில் முதல் தரமான நூலாக கருதப்படுகின்றது.

2. விசுவாச அறிக்கை (Confession)

இந்நூல் புனித அகுஸ்தினாரின் வாழ்க்கை வரலாறு, மன மாற்றம், விசுவாச வாழ்வு பற்றி கூறுகின்றது.

3. பிழைதிருத்தங்கள் (Corrections)

இந்நூல் நீதித் தீர்ப்பின் கணாகனம் எப்படி அமையும் எனக் காட்டுகின்றது.

4. சுயாதோனமான தேர்வு (Free Choice)

5. பாமர மக்களுக்கு மறையறிவு (De Catechizandis Rudibus)

6. மத்தேய நற்செய்திப்படி ஆண்டவரின் மலைப்பொழிவு (De Sermone Domini in Monte Secundum Matthaeum)

7. திருப்பட்டம் (De Ordine)

செகர. இ.பி.தயார்ஜன்

2ம் மார்ச் இறையியல்

Synopsis

The Birth of Christ among the refugees

The feast of Christmas brings before us many kinds of Twenty-two points, plus triple-word-score, plus fifty points for using all my letters. Game's over. I'm outta here.celebrations which are generally external. These external celeb-rations do not make Christmas a meaningful one. We need to have the Spirit of Mary, a spirit of obedience to the word of God.

Displacement and state of refugee was started right from the time of creation. Adam became displaced due to his sin in the garden of Eden. Cain because he had killed his own brother ran away from his land to save his life. Patriarch Abraham was called out of his land to be a father of a great nation. Joseph son of Jacob was taken away from his land as he was sold to the Egyptians.

Moses had to flee from his own land to escape the vengeance of the Egyptians because of the murder he had committed. All these displacements have a purpose in God's plan.

In the New Testament we find Joseph and Mary had to leave their home in Nazareth and go to Bethlehem before

the birth of Christ. Even after the birth of Christ the Holy Family left their homeland to escape the wrath of Herod. However we find that these displacements have a meaning in the history of salvation. All of us who are displaced must try to understand God's plan for us and trust in his providence.

Miss Magdalene Sinnappu

The Journey of Christ in Asia is a challenge to the church in Jaffna

The Asian church is privileged because Jesus the Son of God was born in her soil. Besides Asia is gifted with deep religious faith. Jesus being an Asian understands very intimately the sufferings and hardships which we undergo today. We as Christians in Asia have a great responsibility to preach him to the whole world. But above all Asia is in need of evangelization in the third millennium as expressed in the Synodal document "Ecclesia In Asia" No. 9.

Today war is a threatening reality in several parts of Asia. The church in Jaffna experiences the evil effects of war such as displacement, loss of lives and properties. Through these experiences of miseries the church is called to understand and partake in the passion and death of Jesus Christ. We need to have the attitude of Jesus towards those who suffer and to preach the good news to the poor.

Bro. S. Arudchelvan

The urgent need for evangelization

Evangelion in Greek means good news. The formation of the gospel is seen in three stages :

- i) Josephus Flavius describes that Jesus was a great sage who performed many miracles. He preached the good news and he was crucified. The followers of Jesus bear witness to his resurrection.
- ii) After the ascension of Jesus Christ the disciples continued the mission of preaching the good news.
- iii) The early Christian community preached the good news by their life of witness and charity.

Our vocation is to commit ourselves in preaching the good news to the world. We have an obligation to share our faith. The call to preach the good news is a gift given to us. We ought to follow the examples of the disciples of Jesus. We need to practice charity in order to preach good news.

Announcing the good news is a duty to be performed with joy and enthusiasm. It should be done according to the situation and need. The good news makes man free and perfect.

*Mr. Antony Peter
Teacher Trainee*

The need of inculturation of liturgy at the dawn of the third millennium

Though the birth of Christianity was in the Jewish milieu it was nurtured in the Western culture. When Asia began to be evangelized by the European missionaries they presented the gospel together with their culture. The liturgy too was that of the West. It continued to entirely western until the second Vatican council. With the development of the theology of inculturation the liturgical inculturation became a felt need in Asia.

Due to the rapid changes in socio political and economic life in the world the church was in need of change in her vision and approach. Since the liturgy is the source and summit of all the activities of the church, inculturation has become a necessity. Inculturation means to grow in the soil as a true local church. According to Pedro Aruppe: "Inculturation is an incarnation of Christian life and of Christian message in a particular cultural context".

In the context of the Tamils, the faith must grow without alienating itself from socio political and economic life. The seed of the gospel must sprout and grow in its own soil. The church too must grow in her own soil with a liturgy relevant and understood in the culture proper to the people.

*Bro. Sathiaraj
3rd year Theology*

The pastoral aspect of the sacrament of baptism

As the infant is need of the mother's milk so too the sacrament of baptism to the Christian. It is the gateway to all the other sacraments. Through baptism all our sins are washed away by the blood of Christ and we are born anew as god's children. The symbols used in the sacrament have deep meaning and signify grace.

The pastor has a great obligation to prepare the parents and god parents for the sacrament of baptism by way of instruction. The parents have a prime duty to bring up their children in strong faith. The god parents have the obligation towards the growth of the faith of the newly baptized.

The sacrament of baptism enables us to partake in the paschal mystery of Christ i.e. dying to sin and rising to a new life of grace. It also makes us members of the mystical body of Jesus Christ. The command of Christ: "Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit" (Mt.28:19), makes it clear the need for baptism.

*Bro. S. Jeyabalan
Mannar*

இறையியல் கோலங்கள்

குறுக்கெழுத்துப் பேரட்டி ~ இல 2

1			2		3
4					
5		6		7	
	8				
			X		9
10			11		

(பதில்கள் : யூன் - செப்ரெம்பர் 2000 இறையியல் கோலங்கள் இதழில் உள்ளன) (சொல் எத்தனை எழுத்துக்களால் ஆனது என்பதை அடைப்புக்குள் உள்ள இலக்கங்கள் குறிக்கும்)

இடமிருந்து வலம்

1. கிறிஸ்துவின் தீருவடல் (5)
4. திரு வீற்றுவிட்டது (குழம்பியுள்ளது) (5)
5. நோய் (2)
10. யுத மதத்தவரின் முதன்மையான விழா (3)
11. ஒரு மலை (3)

மேலிருந்து கீழ்

1. நற்கருணை கிறிஸ்துவின் உடல் என்பது எக்டு அதி உன்னத திரு கூரும். (5)
2. நற்கருணை ஒரு பலியும் திருவும் கூரும். (குழம்பியுள்ளது) (4)
3. “ஆண்டவர் யேகவே வாரும்” (5)
6. திப்படியான புசைகளில் பங்குபற்றக்கூடாது. (தலைகீழாயுள்ளது) (4)

7. ஆபிரிக்க அடிமைகள் கிவ்வளவு லட்சம் பேர் கிறக்குமதி செய்யப் பட்டார்கள். (3)
8. நோபல் பரிசு பெற்றவர் (3)
9. அன்னை (2)

குறுக்கிகழுத்துப் போட்டி தில. I

சரியான விடைகள்

இடமிருந்து வலம்

- 1 - இடைக்கக்கச்சை
- 10 - வாயில்
- 11 - நற்செய்தி
- 12 - சப்தம்
- 15 - அன்பு
- 16 - முழுக்கம்
- 17 - சந்தேகம்

மேலிருந்து கீழ்

- 1 - வழுவாத்தன்மை
- 3 - தீருச்சபை
- 4 - கரு
- 5 - செபப் பழக்கம்
- 6 - தற்கொடை
- 7 - இறைநம்பிக்கை
- 8 - உயிர்ப்பு
- 9 - காந்தி அண்ணல்
- 13 - கண்கள்
- 14 - வழிவழி

இரு தவறுடன், சரியான விடை எழுதி ரூபா 250 / = பரிசு பெறுபவர்

செல்வி S.G. றாபவசந்தினி
கோப்பரம்

கிவநுக்கு எழுது பாராட்டுக்கள்

விடைகளை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

குறுக்கிகழுத்துப் போட்டி ~ தில. 2
இறையியல் கோலங்கள்
தியான இல்லம்
பண்டத்தரிப்பு.

முடிவுத் திகதி : 28-02-2001

நன்றிகள் கூறி வரவேற்கின்றோம்

கடந்த காலங்களில் ‘இறையியல் கோலங்கள்’ வளர்ச்சி அடைவதற்கும் அவை வாசகர்களின் கைகளில் சென்றவைதற்கும் முன்னின்று உழைத்த உறுப்பினர்களான அருள்சகோதரர்கள் செ. எ. ரொஷான், சி. லியோ ஆம்ஸ் ரோங், ம. பத்திநாதர், இ. கி. ம. அஞ்சஸோ ஆகி யோருக்கும் ஆக்கங்களை வழங்கியவர்கள், நிதியுதவி புரிந்தோர், ஆலோசனைகள், விமர்சனங்களை பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். அத்தோடு, இப்பணியை (நிர்வாக) தொடர்ந்து ஆற்ற ஆர்வத்தோடு தம்மை நிர்வாகக் குழுவில் இணைத்துக் கொண்டவர்களாகிய அருள்சகோதரர்கள் ஆ. பி. திருமகன், தே. செல்வரட்ஜனம், ஜே. மதி இளம்பிளதி, தா. நிருபன் நிஷானந் ஆகியோரையும் அன்போடு வரவேற்கின்றோம்.

அன்புள்ள வரசக நேயர்களே !

உங்கள் அனைவருக்கும் அமைதி

நிறைந்த எமது கிறிஸ்மஸ், புத்தாண்டு

வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

172 2000 3897

இறையியல் கோலங்கள்

அறண்டுச் சுநதா (அஞ்சல் செலவு இட்பட) ரூபா 80/-
தனிப்பிரதி ரூபா 25/-

தொடர்புகளாக :

“இறையியல் கோலங்கள்”

புனித சவேரியார் குருத்துவுக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை

இலங்கை

தொலைபேசி 021 ~ 2482

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Quarterly

Annual subscription (incl. Postage within Sri Lanka) Rs. 80/-

Single Copy 25/-

Subscription and correspondence to :

Irai Iyal Kolangal
St. Francis Xavier's Seminary,
Columbuthurai,
Jaffna.
Sri Lanka.
Tel. No. 021 - 2482